

ρεάλια καὶ εἶδου ὅπου τοῦ τὰ ἔδω / σεν καὶ ἔμεινε κοντέντος καὶ ἀνεπαμένος καὶ
ἀπὸ τὴν σήμερο δὲν ἔ / χη πλέα νὰ κάμη εἰς τὸ ἐκεῖνο πρᾶμα καὶ ἀνουλάρειν τὴ
γραφὴν / τοῦ παντικίου νὰ εἶναι νουλάδαν καὶ νὰ μὴν ἀξίζην εἰς κανέ / ναν γγαιρὸν
εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

/ — Φιλίππης Μαροῦ μάρτυρας —

/ — Ἀτῶνης Παρζάλης μάρτυρας

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης ἔγραψα.

292

Μισιάρικο

φ. 164^Γ

/ Φ 168

/ [+ Εἰς δό]ξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Γεναρίου 14/
εἰς τὸ σπίτιν κα / μοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ἐδῶ παρὼν τὰ δύο μέρην τὰ κά-
τωθεν γεγραμμένα / τὸ ἐν μέρος ὁ μισέρ Τζανῆς Θεολογίτης τὸ δὲ ἕτερον μέρος
ὁ κύρ Γεώργιος Καρεγλᾶς λέγον / τας ὁ ἄνω λεγόμενος μισέρ Τζανῆς τὸ πῶς νὰ
ἔχην καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκεται ἀπὲ γονικόν / του ἕνα κομμάτιν χωράφι μὲ μία ληνὸ
καὶ πολῆμι μέσαν καὶ μ' ἐλιές παλαιές ρίζες / διότις ἦτονε ἀπὸ παλαιόθες ἀμπέλιν
τὸ ὅποιο εὐρίσκεται εἰς τὴν τοποθεσίᾳ / τοῦ Ἀγίου Γεωργίου στὸ Γύριν σύνμπλιο
τοῦ εὐλαβεστάτου παπᾶ κύρ Γεωργίου Ἀμάη σα / κελλαρίου Ναξίας καὶ σινιὸρ
Γερμανάκην Κορονέλλου καὶ Κουμούνας Στράτας τὸ ὅποιο / πρᾶμα ὅλο καθὼς εὐ-
ρίσκεται ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δίδειν καὶ παραδίδει τον καὶ παν / τικιάζει τον τοῦ
ἄνωθεν κύρ Γεωργίου ο διὰ μισάρικον παντοτινὸν χωρὶς καμμιᾶς / λογῆς πληρω-
μὴν μόνον μὲ τίς κάτωθεν κοντετζιόνες καὶ ταιριασμοὺς ἡγου ὑπόσ / χεται ὁ ρη-
θεὶς κύρ Γεώργιος ὁ κοπιαστής τὸ αὐτὸν ὅλον τὸ πρᾶμα νὰ τὸ φυτέψην / ὅλον ἀμπέλι
εἰς διορία χρόνους τρεῖς καὶ φυτεύοντάς τον νὰ εἶναι κρατημένος νὰ τὸ δου / λεύην
καὶ νὰ τὸ καλλιεργᾷ καὶ νὰ τὸ καταβολεύην νὰ τὸ τραφοκοπᾷ καὶ νὰ τὸ καματεύην
στὴν / νῶραν του εἰς κάθε του δούλεψην νὰ τὸ κρατῇν πάντα ἀπαντημένον καὶ κά-
νοντάς τον ὡς / προμετάρειν νὰ τῷχου αὐτοῖν καὶ τὰ παιδιὰν τος πάντα παίδιω παι-
διῶν τος καὶ μπαίνον / τας τὸ αὐτὸν πρᾶμα εἰς τὸν καρπὸν ὅ,τι νιτράδα ἤθελε ξα-
πεστείλειν ἀφέντης ὁ Θεὸς / νὰ τὴ μοιράζουσιν εἰς τὴν μέσσην τος ἴσια πρὸς ἴσια
χωρὶς κανένα ἱνγκανος καὶ τὴν / μπάρτην ὅπου ἤθελεν ἀγγίξειν τῷ νοικοκυρῶν νὰ
εἶναι κρατημένοι οἱ κοπιαστάδες / νὰ τὴν πηγαίνου εἰς τὸ σπίτιν τος μὲ ἐδικές τος

ξοδες οί κοπιαστάδες καὶ νὰ παίρνου πάν / τα θέλημα τῷ νοικοκυρῶν σὲ τρύγος
καὶ εἰ σὲ πάτος καὶ νὰ τὸς ἐπηγαίνου καὶ τὸ καλαθιάτικον / κάθεν Κυριακὴν κατὰ
τὴν τάξιν καὶ κάνοντας ὅλους τοὺς ἄνωθεν ταιριασμοὺς καὶ / φινίροντας τὸν ὅλον
μπέλι ὡς ἄνωθε νὰ γροικᾶται καὶ νὰ μετεχένου πάντα οἱ κοπι / αστάδες τὸ ἓνα
τετάρτιν τοῦ αὐτοῦ πραμάτου διὰ τὶς ὁξοδές τος καὶ κόπους καὶ ἀνεστήματα /
ποὺ θέλει κάμου μέσα εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα. Εἰ δὲ εἰς κανένα καιρὸν καὶ δὲν ἐθέ-
ασιν γί / νουνται οἱ ἄνωθε πάτοι καὶ ἤθελε εἶναι ἀνοικοκύρευτον καὶ κακὰ κα-
τωμένο νὰ βάζου / δύο γεωργοὺ καὶ δύο νοικοκυροὺς καὶ ἂν εἶναι ἀπὸ τοὺς κο-
πιαστάδες καὶ γροικῇσουν το ἐκεῖνοι ποὺ θέ / λει βάλου νὰ πριβάρουνται ἀπὸ
μέσαν. Εἰ δὲ πάλι καὶ ποῦσιν πὼς τῶχου καλὰ κυβερνημέ / νο νὰ γροικᾶται πάν-
τα αἰωνίως παντοτινὸ ἀνάμεσόν τος. Εἰ δὲ πάλι καὶ δὲν ταιριά / ζου οἱ μεταγε-
νέστεροί τος νὰ μπορούσι νὰ τὸ μοιράζου νὰ παίρνου οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα τε /
τάρτιν καὶ οἱ νοικοκυροὶ τὰ τρία. Εἰς ὅλο τὸ ἄνω γεγραμμένο οἱ μερίδες ἔμεινα
κοντέντοι καὶ / ἀνεπαμένοιν βάνοντας καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια 10 / ὃ
ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιού / ται τοῦ κατὰ καιροῦ ζαπτιντζῆν καὶ τὰ ἐξῆς. Ὁ
ὁποῖος μισὲρ Τζανῆς λέγειν πὼς εἶναι καὶ μετὰ τὸ θέλημα τῶν / μπαιδιῶν του
ἐπειδὴ ὡς λέγει εἶναι τὸ ἄνωθεν πρᾶμα ἀπὸ τῆς μάνας τῆς ποτὲ Μαρούσας καὶ / μαρ-
τυρίας τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων ἀπογράφοντας καὶ ὁ μισὲρ Τζανῆς ἰδιο-
χείρως του —

/ — Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάκης καὶ σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας: —

/ — Καλλίνικος ἱερομόναχος Πολέμαρχος / ἐπλερώθην τοὺς κόπους του / ὃ
μάρτυρας: — ἄνωθεν Γεώργης καὶ ἤβγῆκε ἀπὸ τὸ

/ — Γεωργιλᾶς Γοργογύρης μάρτυρας — πρᾶ / μα διατὶ δὲν ἤκαμε τοὺς πά-

/ — Τζανῆς Θεολογίτης καὶ μετὰ θέλημα τους ποὺ εἶχεν / προμετάδα —

τῶν παιδιῶν μου βεβαιώνω —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

293

Συμβιβασμός

φ. 164^v, 165^r

/ Φ 168

Ἐβγαλμένο ἀπὸ τὴν ἀρχόντισσαν καὶ πάλι
ἀπὸ τὸν Τζωρτζετάκη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. Ἔτην ἐκ τῆς ἐνσάρκου
αὐτοῦ γεννήσεως / 1682/ ἐν μηνὶ Ἰανουαρίου 26/ κατὰ τὸ παλαιὸν εἰς τὸ ἀρχοντικὸν